

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliarvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCCLI. ad annum CCCCLXXV.

Parisiis, 1644

Epistola XI. Simplicii papæ ad Acacium.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14887

gite : quia non minoris est gloriæ, quod condideris ser-
uare, quam concedere ; & omnibus est probatum, tan-
tum vobis diuini fauoris impensum, quantum Christia-
næ religioni a vestra pietate est sedulitatis exhibitum. Et
quamuis in omni parte regni sui profutura diuino cultui
prouidentia vestra non desisteret curis publicis tranquil-
litatem ecclesiæ præferre ; precor tamen, vt quod per
nos serio postulat, imo quod ipsi specialius supplicamus,
Petrum Alexandrinæ ecclesiæ peruasorem, & ob hoc iu-
re damnatum, quia moliri quædam latens in Alexan-
drina (sicut ad nos scriptum est) ciuitate contra hæc quæ a
vobis sunt statuta, memoratur ; ad exteriora transferri
piissima præceptione iubeatis, ne aliquos modicæ fidei
(quod facere perhibetur) infeiat, & ad peruersitatis suæ
instrumenta traducat. Longe sint ab innocentibus per-
niciosa contagia, vt per vos intra dominici gregis ouile
sit sinceritas, quam sola tenere potest imperialis aucto-
ritas.

EPISTOLA XI.
SIMPLICII PAPÆ
AD ACACIVM.

Scribit Timotheum Alexandriæ catholicum episcopum
a se veniam petiisse, quod Dioscori nomen inter al-
taria timore ductus recitasset, & se ad imperatorem
litteras dedisse, vt Petrum dictæ ecclesiæ perturbato-
rem procul arceat.

Simplicius episcopus, Acacio Constantinopolitano episcopo.

QUANTOS & quam vberes fructus constantiæ fidei,
& deuotarum circa religionem catholicam men-
tium semper habeat fortitudo, labor tuæ dilectionis &
eorum qui pariter repente diabolo iamdudum turban-
tur, ostendit. Nam cum Christi inimicus & regni Chri-
stiani semper aulam mox casurus inuaderet, atque im-
pia persecutione fideles Domini plebemque concuteret,
oratione atque vigiliis sacrilega tentamenta superauit,
& se victoria cælestis eo vsque porrexit, vt regressu reli-
giosissimi principis, ecclesiæ quoque Alexandrinæ ca-
tholicus redderetur antistes, de quo mox cum exulta-

tione diuinæ gratiæ gaudia nostra contulimus, & mutuis nos literis fecimus gratulari. Et licet lætitiæ ipsius nunquam sui defuerit plenitudo, tamen frater & coepiscopus noster Timotheus persecutione probabilior factus, pristini non immemor instituti, per fratrem & coepiscopum Isaiam, & filios nostros Nilum presbyterum, & Martyrium diaconum Alexandrinæ ecclesiæ solennia scripta direxit, quibus & illud quod ante perterritus de Dioscori nomine fecerat, se destruxisse memorauit, & remissionem ipsius erroris expetiit, nosque de quiete fecit ecclesiæ gratulari, expertus erga se quantum nobiscum tua caritas videt, quod in eo tunc reprehendimus non inultum & reconciliatum sibi, nunc diuinæ miserationis affectum, frater carissime, memoratis in vrbe, quæ mox venerant, constitutis occasionem filii nostri Petri, viri spectabilis comitis, quasi ex sententia proficiscentis amplexi, tam nostro proposito, quam petitione fratris & coepiscopi nostri Timothei, legatorumque ipsius precibus, id ipsum ad tuam voluimus peruenire notitiam, vt etiam nunc communium fieres particeps gaudiorum, & in prædictæ ecclesiæ tranquillitate (quemadmodum diximus) laboris tui nobiscum carperes fructum, & Christianissimo & clementissimo principi nostras literas offerens, super hac etiam re, vt & ipse quoque deuotionis & fidei propriæ donis, se Deo protegente, latetur, atque insistente caritate tua acrioribus studiis catholicæ religionis salutaria scripta mittendo munire dignetur ecclesias, ne (sicut experti sumus) in aliqua * religione antiquus ille serpens totiens excisi capitis viruseffundat, & inficendi aliquos occasionem (quod absit) rursus inueniat, prouida præceptorum suæ pietatis ordinatione disponat religiosi, & sicut euidentius approbavit Deo, se commendantibus legibus sanciat, ne vel in tenebris delitescant, & improuisi ambulantes in luce percutiant, & his quos in fide pauperes esse repperint (quod Propheta testatur) insidietur vt rapiat. Petrum maxime, qui nonnullarum domorum, sui que similibus latebris confouetur; *Psalm. 10.* & quem zelo fidei ab episcopatu constituit submoueri, in exteriores terras abiici, sicut & nos pietati eius scripsimus, ad ecclesiasticam pacem speciali præceptione de-

Concil. Tom. 9. Xxx ij

*f. regio-
ne

cernat: quia rursus asseritur aliqua contra dispositionem fidei ipsius sine cessatione moliri. Quia igitur hæc opportunitate perlatoris fidissimi nos oportuit indicare, & specialius admonere, hortamur, vt cum internuntius remeare coeperit, vel si qua forsitan altera occasio reperietur, quamprimum nos facias certiores, & curam nostram subleuare deproperes. Vt autem perfecto gaudio gauderemus, idem frater & coepiscopus noster Timotheus exemplum libelli satisfactionis eorum, quos a catholica fidei veritate Timotheus & Petrus vtrique damnati, damnationis terrore traduxerant, veniam postulantes, ad nos pariter destinavit, sacerdotali pietate lapsis subuenire desiderans: quod diuinæ miserationis intuitu, quæ neminem vult perire, refutabile non putamus.

EPISTOLA XII.

SIMPLICII PAPÆ

AD ZENONEM IMPERATOREM.

Hortatur vt Timotheum Alexandrinæ ecclesiæ sua opera restitutum protegat, & vt Petrum eiusdem ecclesiæ perturbatorem longius expelli iubeat.

Simplicius episcopus Zenoni Augusto.

PROXIME quidem cum ad urbem frater & coepiscopus mediocritatis meæ Timotheus Alexandrinæ vrbis antistes nouato more misisset, victoriam vestræ fidei in eius restitutione cognoui. Pietate enim vestra fulta diuinitatis auxilio, & imperii tranquillitas, & catholica religionis splendorem suum, scandalorum nube discussa, recepit integritas: de quo me gratias post Deum clementiæ vestræ egisse reminiscor, & nunc quoque cultum vestro regno debitum silere non potui, ne quodammodo viderer ingratus, si vobis qualibet opportunitate vel imperii vel ecclesiarum laudare desisterem tot triumphos. Exhibens ergo debita venerationis officium, precor vt studiosus circa vniuersos rectæ fidei sacerdotes, & maxime circa Alexandrinum episcopum, cuius certaminis & testes fuistis & iudices, protectionis impendatis auxilium, & decernatis piissimis constitutis Petrum sedis ipsius peruasorem (cui nec in diaconatu suus potuit or-